

tremola.) que no torni may més... nosaltres, per aixó, l'esperarém ab el cor obert... Vells y solst acabarém com podrém la nostra vida, y després... *(Pausa. Apart, veyent qu'ella no deixa de plorar)* Ma-leitsiga! Fins ferla plorar á n'ella! *(S'aixuga també el plor, desimuladament. Se sent fressa com si algú pugés la escala tintinejant.)* Sents? *(La Maria aixeca el cap, tota plorosa)* Sents?

MARIA

Es... ell...

MATEU

Ell... sí... *(Se posan tots dos drets sense avensar, esperantlo anguniosos, com presentint una cosa estranya.)*

ESCENA OCTAVA

EN MATEU LA MARIA Y EN LLORENS

Aquest entra desesperat lliu, els cabells erissats, y com á les palpentos. Se tira sobre una cadira, deixantse abandonar sobre la taula, cobrintse la cara entre las mans y els brassos creuhants y sanglotant ab desesperació.

MARIA

Fill méu! fill méu! *(Abrassantlo y petonejantlo, boy plorant.)*

MATEU

Llorens! Llorens! *(Sachsejantlo).*

MARIA

Fill meu!!

MATEU

¿Qué't passa fill?

MARIA

¿Qué tens?

LLORENS

(Revolcant el cap sobre els brassos, entre sanglots y ab veu somorta.) Ella.. ella... s'ha matat!...

MARIA Y MATEU

¡Ah!! *(Crit afogat. S'apartan lentament de'n Llorens. per separat, com fatalment, ab abatuda desesperació, Ell continúa sanglotant. Pausa.)*

Mateu, ab veu fosca, y com volguentse fer conscient de la culpa.) S'ha matat... y per nosaltres s'ha mitat!...

María, acostantse á n'en Mateu.

Mateu... Mateu... pobres de nosaltres! *Plora als seus brassos.)*

La redempció

á metálich

Ens sembla d'interés reproduir les següents ratlles del nostre colega lleidatá «El Ideal»:

«Examinemos detenidamente el asunto:

Ha dicho el Gobierno á los Delegados »de 1908 referente á redenciones á metálico de excedentes de cupo, no tiene »aplicación á tiempo excepcionales de »guerra ateniéndose pues á la ley de »reclutamiento y reemplazo no admiti- »rá V. S. por ningún concepto ingre- »sos de dicha clase.»

Ahora bien, la real orden de 19 de junio mencionada, fué dictada por el Ministro de la Guerra en analogía con